

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Vogel-zorg in de 18de eeuw. — Speurend in oude keuren van de oude-Zijpe en Hasepolder vond ik een artikel, dat u wellicht interesseert:

Titul 3. Op 't vangen van de Vogels.

Item, dat alle de Inwoners van de Zijpe, gehouden zullen zijn, elk op zijn eygen ofte gehuerde grond, de Aaxter-nesten te steuren, ende uyt te roden, uyt alle Boomen, Heggen, ofte andere plaatsen, daar de selve soude mogen nestelen, op de verbeurte van elke nest 20 stuyvers, bij een yegelijk te mogen bekeuren, mits genietende de helft van de boete.

Ook van de kraaiennesten wordt iets dergelijks gezegd, terwijl ook bepaald was, dat eens of meermalen per jaar een schouw betreffende deze nesten zou worden gehouden.

De keur dateert van vóór 1717, daar de gedrukte verzameling, welke in mijn bezit is, in dat jaar is uitgegeven.

In m'n vrijen tijd doe ik graag aan vogelsport en dientengevolge ben ik in aanraking gekomen met uw boeken. In „Het Vogeljaar” roert u de jacht op eksters even aan. Mij dit herinnerende bij het lezen van gemelde keur, kwam ik op het denkbeeld u den inhoud van het betreffende artikel mede te deelen.

Amsterdam.

J. BAERT.

Bescherming van roeken. — Wij hebben een strijd gevoerd tegen degenen, die de roeken uit het Engelsche Werk (een park op een half uur afstand van Zwolle) wilden verdrijven en den strijd voorloopig gewonnen.

Het begon verleden jaar toen de kolonie, waarop vroeger reeds dikwijls geschoten was, zich tot een 120 nesten had uitgebreid, dat iemand in de Zwolsche courant erop aandrong de „kraaien” zoo spoedig mogelijk te verdelgen, voordat zij de nachtegalen en andere zangers hadden verjaagd. De schrijver verweet het gemeentebestuur al, dat het nog niet had ingegrepen.

Dit voorjaar weer een ingezonden stuk waarin een „natuurliefhebber” (alsof roeken geen stuk natuur zijn) spoedige verdrijving vroeg, omdat het totaal onmogelijk was op de banken onder de nesten te genieten van de schoone omgeving. Beide keuren gesteund door een ingezonden stuk van de Ver. tot bescherming van vogels, is het mij gelukt de roeken te behouden. Vooral dit jaar, nu iedereen klaagt over emelten, was het van het grootste belang, de kolonie niet te verstoren. En nu is het eigenaardige van de zaak, dat niet alleen de nachtegalen en andere zangers niet zijn verdreven door de roeken, maar dat sinds deze er zijn en door hun aanwezigheid het eiland waarop zij nestelen minder wordt betreden en in het voorjaar niet meer voor groote Zondagsbijeenkomsten wordt gebruikt, de zangvogels er onder de roekennesten welig tieren (in het overige park zijn ieder jaar eenige nachtegalen).

Ik heb de nesten van zangers niet gevonden en er ook niet naar gezocht, maar ben er van overtuigd dat de nachtegaal, tuinfluiter en winterkoning — om niet te spreken van de lijsters — er o.a. broeden. Men kan niet op het eiland komen, of de nachtegaal zingt zijn hoogste lied, terwijl hij er vroeger zelden voorkwam (wel in de buurt).

Ik heb dan ook opgemerkt, dat de roeken bijna nooit op den grond onder hunne nesten zich bewegen maar meest van de toppen der boomen over het bosch naar de aangrenzende weiden vliegen en daar hun voedsel zoeken, vooral op de uiterwaarden.

Tweemaal — hoorde ik van een arbeider — is er in de laatste vier weken groot spektakel onder de roeken geweest; er was toen een raaf boven het bosch, die met zooveel gekras werd ontvangen, dat de man ging kijken wat er aan de hand was. Ik zou wel eens willen weten, of dat een van de raven was, die hier vroeger broedden en waar hij vandaan kwam. Zijn oude bosch is gesloopt; misschien trekt de streek hem zóó aan, dat hij nog eens met een paargenoot terugkomt en hier een nestplaats zoekt.

In Millingen zijn verleden jaar vier jonge raven uitgebroed en uitgevlogen. Met roeken, kraaien en eksters verstaan zij zich slecht, beter met kauwen. Deze dulden zij nestelende tot vlak bij hun nest.

Zwolle, Mei 1925.

C. H. THIEBOUT.